

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Laodiceea - Numărul Șapte

Jeff Pippenger
2025-12-09

Numărul Șapte

Nan premye kèk atik yo, nou te mete pasaj ki soti nan The Desire of Ages la ki pale sou Kris k ap prezante parabòl jaden rezen an bay Jwif k ap chikanen yo. Parabòl chan jaden rezen an se tou chan Moyiz ak Ti Mouton an, chan san karantkat mil yo; epi enspirasyon fè nou konnen yon “chan” nan pwofesi reprezante yon “eksperyans.” San karantkat mil yo swiv Ti Mouton an kèlkeswa kote Li ale; konsa yo pral mache atravè menm eksperyans Kris ak Moyiz te fè a. Kris, kòm omega istwa pwofetik ansyen Izrayèl la, ak Moyiz, kòm alfa istwa pwofetik ansyen Izrayèl la, toude te viv nan peryòd paralèl kote yon ansyen pèp alyans t ap resevwa pas la, pandan yon nouvo pèp alyans t ap chwazi. San karantkat mil yo chante chan Moyiz ak Ti Mouton an lè yo fè eksperyans yon istwa kote yo ap pase yon ansyen pèp alyans, pandan Senyè a ap antre nan alyans ak dènye pèp alyans Li a.

În mod profetic, atunci când Hristos prezenta parabola, aceasta se armonizează cu Petru adresându-se iudeilor cârcotași la Cincizecime. În criza finală, Isus, prezentând parabola iudeilor cârcotași, îi reprezintă pe aceia care cântă cântarea viei către bețivii lui Efraim. Petru prezintă aceeași cântare la Cincizecime, numai că el cântă în tonalitatea lui Ioel. Cântarea viei este cântarea unui fost popor al legământului care este repudiat tocmai în același timp în care un nou popor al legământului este unit prin căsătorie cu Domnul. Fecioarele care au fost dezamăgite și au intrat în timpul de întârziere așteptau nunta, iar împlinirea desăvârșită ar fi că ele așteaptă sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii.

Cartea lui Ioel începe prin faptul că primul său capitol descrie cum via lui Dumnezeu a fost nimicită de cei ce beau vin și băutură tare, cărora „mustul” le-a fost tăiat de la gură. De îndată ce Isus i-a înștiințat pe iudei că împărăția le va fi luată și dată unui grup de vieri care vor aduce roadele adevărate ale viei, Isus a schimbat îndată registrul și a citat piatra din capul unghiului din templu, care fusese lepădată, dar care era menită să devină piatra din vârful. Începutul urma să fie repetat la sfârșit, iar când acest adevăr este înfățișat, el este prezentat drept „minunat”.

„Pravilo prve omembe“ v Božji besedi nas poučuje, da je zato, ker Joel najprej obravnavava opustošenje vinograda, to osrednja točka njegovoga pričevanja. Joel pri tem ni osamljen, kajti vsak veliki prerok začne svoje pričevanje z obravnavo grehov in izgubljenega stanja Izraela.

În Isaia douăzeci și opt, „batjocoritorii care domnesc” peste „Ierusalim” sunt reprezentați ca „bețivii lui Efraim” și ca „coroana mândriei”. „Coroana” reprezintă conducerea, iar „mândria” reprezintă un caracter satanic.

Bețivii sunt puși în contrast cu rămășița („restul”), care devine „coroana” de slavă a lui Dumnezeu, căci în timpul ploii târzii Domnul își întemeiază „împărăția de slavă”, așa cum este prefigurată prin întemeierea de către El a „împărăției harului” la cruce. Împărăția harului de la cruce prefigurează împărăția de slavă la legea duminicală.

Ploaia târzie a început la 9/11, când au început de asemenea sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii și judecata celor vii. În timpul sigilării, revărsarea Duhului Sfânt a început la 9/11, când Isus a suflat câțiva stropi. Ea este temelia, iar revărsarea Duhului Sfânt la Strigătul de la Miezul Noptii este piatra din capul unghiului. „Minunat” este un simbol al perioadei revărsării Duhului de la „9/11 până la legea duminicală”.

Paralelna, a ipak suprotna simbolika „krune“, koja predstavlja vođstvo, iznosi se u izvještaju iz dvadeset osmog poglavlja Izaije, kada se pijanci koji vladaju Jerusalimom zaobilaze, a vođstvo Božje crkve daje se ostatku. Ovo ilustruje prispodobu o vinogradu. Kruna pijanca biva uklonjena, a stotinu četrdeset i četiri hiljade tada su kruna koja predstavlja Hristovo kraljevstvo. Izaija poučava istoj istini u dvadeset drugom poglavlju, kada je Ševna zbačen u daleku zemlju i zamijenjen Elijakimom. Bilo da je riječ o pijancima Jefremovim ili o Ševni u dvadeset drugom poglavlju, oboje predstavljaju vođstvo Božjeg naroda prethodnog saveza koje se zaobilazi.

Zaharia identifică Intrarea triumfală, care este și Strigătul de la miezul nopții, iar versetele care urmează sunt în acord cu Isaia, identificând poporul lui Dumnezeu ca o cunună.

Bucură-te foarte mult, fiica Sionului; strigă de bucurie, fiica Ierusalimului: iată, Împăratul tău vine la tine: El este drept și aduce mântuire; smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, mânzul unei măgărițe. Și voi nimici carul din Efraim și calul din Ierusalim, și arcul de război va fi nimicit; și El va vesti pace neamurilor; și stăpânirea Lui se va întinde de la o mare până la cealaltă mare, și de la Râu până la marginile pământului.

Cu privire la tine de asemenea, prin sângele legământului tău i-am trimis afară pe prinșii tăi din groapa în care nu este apă.

Întoarceți-vă la cetățuie, voi, prizonieri ai nădejzii; chiar astăzi vestesc că îți voi răsplăti îndoit; când îl voi încorda pe Iuda pentru Mine, voi umple arcul cu Efraim și îi voi ridica pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, Grecie, și te voi face ca sabia unui om puternic.

Și Domnul Se va arăta deasupra lor, și săgeata Lui va ieși ca fulgerul; și Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță și va merge cu vârtejurile de vânt ale miazăzii. Domnul oștirilor îi va apăra; și ei vor mistui și vor birui cu pietrele praștiei; și vor bea și vor face vuiet ca de vin; și se vor umple ca potirele și ca unghiurile altarului. Și Domnul Dumnezeul lor îi va mântui în ziua aceea ca turma poporului Său; căci ei vor fi ca pietrele unei cununi, înălțate ca un steag peste țara Lui. Căci cât de mare este bunătatea Lui și cât de mare este frumusețea Lui! grâul îi va înveseli pe tineri, și mustul pe fecioare. Zaharia 9:9–17.

Versetul unsprezece (9/11) spune: „Cât despre tine, de asemenea, prin sângele legământului tău am scos pe prinșii tăi din groapa în care nu este apă.” Hristos a întărit legământul cu mulți pentru o săptămână, iar săptămâna a început la botezul Său. Timp de trei ani și jumătate, Hristos a umblat

printre oameni, iar în perioada de încheiere a acelor trei ani și jumătate Hristos a împlinit prezicerea lui Zaharia, identificând intrarea triumfală a lui Mesia în Ierusalim. Strigătul de la miezul nopții a început o perioadă care a condus la moartea, îngroparea și învierea lui Hristos. Botezul lui Hristos reprezintă moartea, îngroparea și învierea Sa, astfel că începutul și sfârșitul perioadei de trei ani și jumătate sunt aceleași.

Botezul lui Hristos prefigurează 11 septembrie, iar 11 septembrie marchează începutul unei perioade care se încheie la legea duminicală. La 11 septembrie, ploaia târzie a început să stropească, iar la legea duminicală ea este revărsată fără măsură, așa cum este prefigurat prin faptul că Hristos a suflat peste ucenici câțiva stropi de ploaie mai înainte de revărsarea de la Cincizecime.

Zaharia 9:11 se armonizează cu 11 septembrie și, de asemenea, cu Strigătul de la Miezul Noptii, care conduce la legea duminicală. La 11 septembrie, solia către Laodicea a sosit ca adevăr prezent, așa cum făcuse în 1856 și 1888. Solia către Laodicea este dată unor oameni care nu sunt conștienți că sunt morți. Ei se află într-o „groapă”, fără nicio solie a ploii târzii, căci groapa lor nu are apă. Dacă Laodicea ar răspunde doar bătăii în inimile lor, Domnul i-ar scoate din groapă, căci, până când timpul de probă se încheie la legea duminicală, ei sunt „prizonieri ai speranței”.

Iar în ceea ce te privește și pe tine, prin sângele legământului tău am slobozit pe prinșii tăi din groapa în care nu este apă. Întoarceți-vă la cetățuie, voi, prinși ai nădejdi; chiar astăzi vestesc că îți voi întoarce îndoita. Zaharia 9:11, 12.

9/11 je označio poruku koja je stigla 1989. Ta poruka je poruka trećeg anđela, ali u strukturi i terminima mileritskog reformnog pokreta, 1989. označila je dolazak prvog anđela. Poruka prvog anđela bila je osnažena 11. avgusta 1840. ispunjenjem proročanstva koje se odnosi na islam, i ona prepoznaje da će dolazak trećeg anđela 1989. biti osnažen ispunjenjem proročanstva koje se odnosi na islam.

Khi lời tiên tri về Hồi giáo được xác nhận vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, thiên sứ trong Khải-huyền đoạn mười đã ngự xuống, qua đó tiêu biểu cho sự ngự xuống của thiên sứ trong Khải-huyền đoạn mười tám vào ngày 9/11. Sự ban quyền năng cho thiên sứ thứ nhất vào năm 1840, và sự ban quyền năng cho thiên sứ thứ hai vào năm 1844, cả hai đều tiêu biểu cho sự ban quyền năng cho thiên sứ thứ ba vào ngày 9/11. Ngày 18 tháng 7 năm 2020 là sự đến của thiên sứ thứ hai, như được tiêu biểu bởi sự thất vọng thứ nhất của phong trào Miller vào ngày 19 tháng 4 năm 1844. Các lịch sử của cả hai lần ban quyền năng cho thiên sứ thứ nhất và thứ hai trong lịch sử Millerite, cùng với lịch sử của sự ban quyền năng cho thiên sứ thứ ba vào ngày 9/11, đều làm chứng cho sự ban quyền năng của sứ điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm đã đến vào tháng 7 năm 2023.

Perioada sigilării începe la 11 septembrie și se încheie la legea duminicală. Ea începe cu Hristos suflând câteva picături din ploaia târzie și se încheie cu limbi de foc purtând o solie către lume la Cincizecime. Petru a identificat Cincizecimea ca fiind o împlinire a lui Ioel. Fiind acesta faptul în cauză, se stabilește că suflarea lui Hristos a fost și ea o împlinire a lui Ioel, căci perioada Cincizecimii are un început și un sfârșit distincte, care demonstrează că alfa este și omega. În ziua învierii lui Hristos a fost adusă jertfa snopului dintâilor roade de orz, iar cincizeci de zile mai târziu, la Cincizecime, a fost înălțată jertfa dintâilor roade de grâu. 11 septembrie prefigurează

Strigătul de la Miezul Noptii, care vine chiar înainte de legea duminicală și conduce la aceasta. Împlinirea desăvârșită a reprezentării din Zaharia 9:9 a Strigătului de la Miezul Noptii este ulterioară lunii iulie 2023.

Bucură-te foarte mult, fiica Sionului; strigă de bucurie, fiica Ierusalimului: iată, Împăratul tău vine la tine: El este drept și având mântuire; smerit și călare pe un măgar, pe mânzul, mânzul măgăriței. Zaharia 9:9.

Așadar, Zaharia este de acord cu simbolizarea de către Isaia a faptului că poporul lui Dumnezeu este o cunună, însă adaugă că această cunună este și steagul, atunci când a consemnat: „căci ei vor fi ca pietrele unei cununi, înălțate ca un steag peste țara Lui”, iar Zaharia evocă mai departe bucuria asociată cu simbolurile lui Ioel, „grâul” și „mustul”, spunând: „grâul va înveseli pe tineri, și mustul pe fecioare.” Pe măsură ce luăm în considerare relatarea despre bețivii lui Efraim din capitolul douăzeci și opt, să observăm că acesta este capitolul biblic care identifică „odihna și înviorarea”. Acesta este unul dintre pasajele principale din Scripturi privitoare la ploaia târzie, astfel că acești bețivi ai lui Efraim trebuie să fie aceiași bețivi despre care vorbește Ioel.

Vai de cununa mândriei, de bețivii lui Efraim, a căror frumusețe slăvită este o floare veștejită, care stă pe culmea văilor mănoase ale celor biruiți de vin! Iată, Domnul are unul puternic și tare, care, asemenea unei furtuni de grindină și unei vijelii nimicitoare, asemenea unui potop de ape mari care se revarsă, va doborî la pământ cu mâna. Cununa mândriei, bețivii lui Efraim, va fi călcată în picioare; și frumusețea slăvită, care este pe culmea văii mănoase, va fi o floare veștejită și ca rodul timpuriu înainte de vară, pe care, îndată ce-l vede cel ce-l privește, pe când este încă în mâna lui, îl și înghite. În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună de slavă și o diademă de frumusețe pentru rămășița poporului Său, și un duh de judecată pentru cel ce șade la judecată, și tărie pentru cei ce întorc bătălia la poartă. Dar și aceștia s-au rătăcit din pricina vinului și, din pricina băuturii tari, au ieșit din cale; preotul și prorocul s-au rătăcit din pricina băuturii tari, sunt copleșiți de vin, au ieșit din cale din pricina băuturii tari; se rătăcesc în vedenie, se poticesc în judecată. Căci toate mesele sunt pline de vărsătură și necurăție, așa încât nu mai este niciun loc curat. ...

Opriti-vă și minunați-vă; strigați și țipați: sunt beți, dar nu de vin; se clatină, dar nu de băutura tare. Căci Domnul a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii; pe proroci și pe cârmuitorii voștri, pe văzători, i-a acoperit. Și toată vedenia a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite, pe care o dau unuia învățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu pot, căci este pecetluită.” Și cartea este dată unuia care nu este învățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu sunt învățat.”

De aceea Domnul a zis: „Pentru că poporul acesta se apropie de Mine cu gura lui și Mă cinstește cu buzele lui, dar își ține inima departe de Mine, iar frica pe care o are față de Mine este învățată prin porunca oamenilor, de aceea, iată, voi face din nou în mijlocul acestui popor o lucrare minunată, da, o lucrare minunată și un lucru de mirare; căci înțelepciunea înțelepților lui va pieri și priceperea oamenilor lui chibzuiți va fi ascunsă. Vai de cei ce caută să-și ascundă adânc planul de Domnul, ale căror fapte sunt în întuneric și care zic: «Cine ne vede?» și «Cine ne cunoaște?» O, cât răsturnați voi lucrurile pe dos! Oare lutul să fie socotit ca olarul, așa încât

lucrarea să zică despre cel ce a făcut-o: «Nu el m-a făcut»? Sau lucrul întocmit să zică despre cel ce l-a întocmit: «N-a avut pricepere?»” Isaia 28:1–8; 29:9–16.

Domnul va face o „lucrare minunată” printre bețivii lui Efraim, pe măsură ce le îndepărtează înțelepciunea și priceperea, chiar acele două elemente asociate cu înțelegerea creșterii cunoașterii atunci când un mesaj profetic este desigilat. Cei înțelepți sunt cei care înțeleg. O parte a „lucrării minunate” constă în îndepărtarea din mintea bețivilor lui Efraim a cunoașterii care este desigilată de Leul din seminția lui Iuda. Separarea celor înțelepți de cei răi face parte din „lucrarea minunată” a Domnului. Aceasta este Evanghelia veșnică. După ce Hristos i-a condus pe iudeii cântitori prin parabola viei și astfel i-a prins în capcană, făcându-i să-și rostească propria judecată, El a pus o întrebare din Psalmul 118:

Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie piatra din capul unghiului. Domnul a făcut lucrul acesta: și este minunat în ochii noștri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea. Psalmii 118:22–24.

Domnul urmează să împlinească „o lucrare minunată și un miracol” asupra bețivilor lui Efraim, iar aceasta include înlăturarea capacității lor de a recunoaște adevărul. „Piatra din capul unghiului” este minunată în ochii celor care posedă „mustul” lui Ioel.

Bețivii nu pot citi cartea care este pecetluită, fie că este vorba despre conducerea reprezentată ca „învățați”, fie despre laicatul reprezentat de cei „neînvățați”. Este cu neputință ca bețivii să înțeleagă drept mărturia profetică a Scripturilor, reprezentată prin „cartea care este pecetluită”. Bețivii sunt, de asemenea, identificați de două ori ca fiind „abătuți din cale”. Încă o dată, acest lucru este consemnat în Isaia douăzeci și opt, un pasaj scripturistic de prim rang despre ploaia târzie, unde Isaia identifică „odihna și învierea” pe care bețivii n-au voit s-o asculte. „Odihna și învierea” este un mesaj, căci poate fi auzit.

Beția aceea i-a abătut pe bețivi de la „cărările cele vechi” ale lui Ieremia, care sunt „calea” pe care trebuie să umble pentru a găsi ploaia târzie, înfățișată de Ieremia ca „odihnă”. Respingerea soliei ploii târzii de către bețivii lui Efraim este un subiect precis al Cuvântului lui Dumnezeu. Ei sunt beți pentru că au refuzat să se întoarcă la istoria fundamentală care oferă modelul pentru istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, care este istoria ploii târzii.

„Lucrarea minunată” care se împlinește asupra bețivilor lui Efraim are loc în timpul revărsării ploii târzii. În timpul ploii târzii, un mesaj de punere la probă produce două clase de închinători, care sunt ilustrate prin „vinul” din care ei se împărtășesc. Cei răi au refuzat să-și întemeieze aplicarea profetică pe liniile istoriei sacre, iar aceia care folosesc metodologia „poruncă peste poruncă” din Isaia douăzeci și opt se împărtășesc din „vinul nou”. Beția celor răi se manifestă prin neputința lor de a înțelege profeția, iar starea lor de orbire a fost cauzată de lipsa de voință de a se întoarce la vechile cărări de temelie. Isus i-a muștrat pe iudeii cântoși, întrebându-i dacă citiseră vreodată despre piatra care este lepădată și ajunge capul unghiului.

Piatră care ajunge capul unghiului reprezintă faptul că adevărul profetic potrivit căruia temelie sau piatra din capul unghiului este dublată în piatra de încheiere. Piatra alfa este de asemenea piatra

omega. Principiul profetic primordial care întemeiază și susține metodologia „linie peste linie” (care este metodologia ploii târzii) este acela că începutul unui lucru ilustrează sfârșitul unui lucru. Principiul profetic primordial în mișcarea millerită a fost principiul unei zile pentru un an, care a fost confirmat când îngerul din Apocalipsa zece a coborât. Principiul profetic primordial în mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii este acela că începutul ilustrează sfârșitul, lucru care a fost confirmat când îngerul din Apocalipsa optsprezece a coborât.

Ndjambo prophétique ya Nzambe ezali ya mpenza na bozindo mpe na bosikisiki na ndimbola na yango ya makambo oyo etali mbula ya nsuka. Moko ya solo wana ezali ete balangwi ya Efraime bazali na makoki te ya koyeba mbula ya nsuka, mpe likambo yango emonisamaki lokola elilingi na Baebele oyo bazalaki kopesa Petro likanisi ete bayekoli bazalaki balangwi. Mobeko monene ya lolenge ya mosala emonisami mbala na mbala polele lokola Alfa mpe Omega na kati ya Ndjambo ya Nzambe, kasi Ndjambo yango etiamisami elembo mpo na bango. Lolenge ya mosala yango, mobeko monene ya esakweli mpe nsango ya mbula ya nsuka ezali ndambo ya mitó ya makambo esantisami kati na molongo ya lisolo ya esakweli oyo emonisami lokola “mosala ya kokamwa.”

Din nou, cuvântul Domnului oștirilor a venit la mine, zicând: Așa vorbește Domnul oștirilor: Am fost plin de gelozie pentru Sion, cu o mare gelozie, și am fost plin de mânie aprinsă pentru ea. Așa vorbește Domnul: M-am întors în Sion și voi locui în mijlocul Ierusalimului; și Ierusalimul va fi numit cetatea adevărului, iar muntele Domnului oștirilor, muntele cel sfânt. Așa vorbește Domnul oștirilor: Vor mai locui încă bătrâni și bătrâne pe ulițele Ierusalimului, fiecare cu toiagul în mână, din pricina adâncii bătrâneți. Și ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete care se vor juca pe ulițele ei.

Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă lucrul acesta pare minunat în ochii rămășiței acestui popor în zilele acestea, va fi oare minunat și în ochii Mei? zice Domnul oștirilor. Așa vorbește Domnul oștirilor: Iată, Îmi voi mântui poporul din țara de la răsărit și din țara de la apus; îi voi aduce înapoi și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeu lor, în adevăr și în dreptate. Așa vorbește Domnul oștirilor: Întăriți-vă mâinile, voi care auziți în zilele acestea aceste cuvinte din gura prorocilor care au fost de față în ziua când s-a pus temelia casei Domnului oștirilor, ca să fie zidit Templul. Căci înainte de zilele acestea nu era răsplată pentru om, nici răsplată pentru dobitoc; și nu era pace pentru cel ce ieșea sau pentru cel ce intra, din pricina strâmtorării; căci am dezbinat pe toți oamenii, pe fiecare împotriva aproapelui său. Dar acum nu voi mai fi față de rămășița acestui popor ca în zilele de odinioară, zice Domnul oștirilor. Zaharia 8:1–11.

Zaharia spune: „Întăriți-vă mâinile, voi, care auziți în zilele acestea aceste cuvinte din gura prorocilor, care au fost rostite în ziua când s-a pus temelia Casei Domnului oștirilor, pentru ca Templul să fie zidit.” Ceea ce întărește poporul lui Dumnezeu este solia temeliei care ajunge piatra din capul unghiului. Acea solie este că istoria millerită se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii.

Քրիստոսը հարցնում է. «Եթե այս օրերում այս ժողովրդի մնացորդի աչքերին սա զարմանալի է թվում, մի՞թե Իմ աչքերին էլ պետք է զարմանալի լինի»: Այդ հարցը նույնականացնում է Աստծո «զարմանալի գործի» մարգարեական ժամանակաշրջանը, որը

յուրաքանչյուր մարգարեի թեման է, սակայն այն նաև նույնականացնում է, թե երբ հարյուր քառասունչորս հազարի Լաողիկեական շարժումը փոխվում է հարյուր քառասունչորս հազարի Փիլադելփիական շարժման: Դա նույն կետն է, երբ նրանք կնքվում են, և նույն կետը, երբ շարժումը ռազմատենչից դառնում է հաղթական, ինչը նաև այն տեղն է, որտեղ մարդկանց այս խմբի մեջ աստվածայնությունը մարդկայնության հետ միավորելու գործը վերջնականապես ավարտվում է, մինչ սրբարանը ճշմարտապես մաքրվում է: Սա կարելի է ճանաչել այդ համարներում, քանի որ Նրա «զարմանալի գործով» ներկայացված մարգարեական պատմությունը զարմանալի է Աստծո աչքերում և մնացորդի աչքերում, իսկ աչք առ աչք լինելը միասնության խորհրդանիշ է: Այստեղ ներկայացված միասնությունը վերաբերում է Աստծո այն ժողովրդի կնքմանը, որոնք հետևում են Գառնին, ուր էլ որ Նա գնում է, և հասել են այն կետին, որ կգերադասեն մեռնել, քան մեղանչել և խեղաթյուրել Քրիստոսի բնավորությունը:

Mica identifică istoria fundamentală a Israelului antic drept „lucruri minunate”.

Potrivit zilelor ieșirii tale din țara Egiptului, îi voi arăta lucruri minunate. Mica 7:15.

„Luči māre” ir pamatvēsture, kas ir „brīnišķīga”, jo šī pamatvēsture atkārtojas noslēguma vēsturē, ko attēlo virsotnes akmeņi. „Brīnišķīgie darbi” ir tā vēsture, kas sākas ar stūra akmeni un beidzas ar „virsotnes akmeni”. Viņa „brīnišķīgie darbi” tika atklāti Mozus vēsturē un atkārtoti Kristus vēsturē. Mozus bija stūra akmeņi, un Kristus bija virsotnes akmeņi. Praviētiski Mozus ir alfa un Kristus omega.

„Începând de la Moise, adevăratul Alfa al istoriei Bibliei, Hristos a tâlcuit, în toate Scripturile, lucrurile privitoare la Sine.” Hristos, Lumina lumii, 797.

Moise a învățat, iar Petru a folosit cuvintele lui Moise la Rusalii pentru a arăta că Moise Îl preînchipuia pe Hristos.

Dar acele lucruri pe care Dumnezeu le vestise mai înainte, prin gura tuturor prorocilor Săi, anume că Hristosul avea să sufere, astfel le-a împlinit. Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, când vor veni de la fața Domnului vremurile de înviore; și El va trimite pe Isus Hristos, Cel care a fost mai înainte propovăduit vouă; pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor, despre care Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime. Căci Moise a zis cu adevărat către părinți: „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; de El să ascultați în toate câte vă va spune. Și se va întâmpla că orice suflet care nu va asculta de Prorocul acela va fi nimic din mijlocul poporului.” Da, și toți prorocii, de la Samuel și cei care au urmat după el, toți cei care au vorbit, au vestit de asemenea zilele acestea. Faptele Apostolilor 3:18–24.

Moise comme alpha et Christ comme oméga ont été établis par le second témoignage de Pierre au sujet de Moïse lors de l'effusion de la Pentecôte; ce faisant, Pierre souligne et identifie qu'un élément primordial du message de la pluie de l'arrière-saison (et de la controverse soulevée contre lui) est le principe prophétique de « l'alpha et l'oméga ». Ce principe est, pour les cent quarante-quatre mille, le pendant du principe année/jour dans l'histoire millérite. Le principe de «

l'alpha et l'oméga » est le principe selon lequel « le fondement devient la pierre de faîte »; c'est le principe de « Moïse et l'Agneau »; et il est par conséquent identifié par l'Inspiration comme l'un des versets du chant de la vigne, qui est aussi le chant de Moïse et de l'Agneau.

Începutul și sfârșitul reprezentate de diferitele linii profetice reprezintă istoria în care Dumnezeu Își împlinește „lucrările minunate”, iar lumina care este scoasă la iveală prin recunoașterea a ceea ce reprezintă simbolul „lucrărilor minunate” este aceea care îl transformă pe un laodicean într-un filadelfian, făcându-l astfel o piatră într-un templu care se zidește, așa cum templul millerit a fost zidit în 46 de ani, până la 22 octombrie 1844, când Domnul a venit deodată la templul Său.

Dacă ați gustat în adevăr că Domnul este plin de har. Apropiindu-vă de El, ca de o piatră vie, lepădată, ce-i drept, de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și scumpă, și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este cuprins în Scriptură: „Iată, pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine crede în El nu va fi dat de rușine.” Vouă, deci, care credeți, El vă este scump; dar pentru cei neascultători, „piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului” și „o piatră de poticnire și o stâncă de cădere” pentru cei ce se poticnesc de Cuvânt, fiind neascultători, la aceasta fiind și rânduți. Dar voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor deosebit, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. 1 Petru 2:3–10.

A fi chemați în lumina Sa minunată identifică momentul în care este făcută chemarea, căci reperul din 1888, care este aliniat prin inspirație cu răzvrătirea lui Core din istoria alfa a lui Moise, atunci când este adus în zilele de pe urmă se aliniază cu 11 septembrie, când solia către Laodiceea sosește împreună cu al treilea înger, potrivit inspirației. Laodiceenii în profeție sunt „orbi”, ceea ce înseamnă că se află în întuneric, iar chemarea de a ieși din întuneric a început când solia către Laodiceea a sosit în 1856, 1888 și 11 septembrie. La 11 septembrie, „chemarea de a ieși din întuneric” nu a fost doar o chemare de a înțelege lumina îngerului din Apocalipsa optsprezece, ci și o chemare adresată ascultătorului de a intra chiar în istoria în care „lucrările minunate” ale lui Dumnezeu își vor găsi împlinirile desăvârșite.

În ultimele trei decenii s-a demonstrat în repetate rânduri că definiția profetică a „Evangheliei veșnice” este o istorie în cadrul căreia un adevăr profetic este desigilat, fapt care inițiază un proces de încercare în trei etape, cu două caracteristici distinctive în cele trei probe. Primele două probe sunt diferite în natură de cea de-a treia, căci cea de-a treia este un test decisiv care demonstrează dacă ai trecut primele două probe. Cealaltă distincție în Evanghelia veșnică este că trebuie să treci proba prezentă pentru a fi implicat în proba următoare.

እንዲሁም የ“ድንቅ ሥራዎች” ታሪክ የ“ዘላለማዊ ወንጌል” ወደ ከፍተኛ ጭፍ የሚደርስበት ታሪክ ነው፤ ምክንያቱም በመጀመሪያው መልአክ የተነገረው እና እንደ ዘላለማዊ ወንጌል የተለየው የፍርድ ሰዓት ፍጹም ፍጻሜውን ከ9/11 ጀምሮ ያገኛል። ስለ ሚሊራውያን የተሰጠው የፍርድ ማስጠንቀቂያ በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ በሩ የተዘጋገቡ ጥቅምት 22፣ 1844 ነበር፤ ስለዚህም ይህ በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ በሩ እንደገና የሚዘጋገቡን የእሁድ ሕግ ምሳሌያዊ ሆኖ ያመለክታል። 9/11 የእግዚአብሔር የተፈጻሚ ፍርድ ሰዓት በእሁድ

ሕግ እንደሚጀምር እያስታወጀ ነው፤ ይህም ሚሊራውያን የምርመራ ፍርድ ሰዓት በጥቅምት 22፣ 1844 እንደተጀመረ እንዳወጁት ነው።

De la 11 septembrie până la legea duminicală este o perioadă care este reprezentată drept „lucrările minunate ale lui Dumnezeu” și, întocmai ca piatra de temelie care devine „capul unghiului”, și întocmai ca „timpul Cincizecimii”, și întocmai ca „capitolul doi din Habacuc”, și ca „timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii”, și ca „timpul de încercare al chipului fiarei”, și ca „evanghelia veșnică”, și ca „istoria sacră din 1840 până în 1844”, și ca istoria din „capitolul zece din Apocalipsa”, și ca „istoria de la botezul lui Hristos până la moartea Sa”.

Istoria reprezentată în mod fractalic prin botezul Său a început perioada de 2520 de zile care s-a încheiat la cruce. Botezul lui Hristos a reprezentat moartea, îngroparea și învierea Sa, care s-au împlinit în mod literal la sfârșitul celor 1260 de zile.

Când Duhul Sfânt S-a coborât la botezul lui Hristos, aceasta a prefigurat coborârea îngerului din Apocalipsa optsprezece la 9/11. După 1260 de zile profetice, evenimentele simbolizate prin botez s-au împlinit literal la cruce. Istoria de la botez până la cruce conține o istorie simbolică alfa, care se împlinește literal la sfârșitul perioadei. Istoriile alfa și omega sunt fractali ai întregii istorii generale. Istoria de la botez până la cruce este „lucrările minunate ale lui Dumnezeu”, iar această istorie este reprezentată și prin „botezul lui Hristos”, precum și prin „moartea, îngroparea și învierea” Sa literală și, prin urmare, și prin „botezul vechiului Israel la Marea Roșie”, precum și prin „botezul celor opt suflete în timpul istoriei lui Noe”. Toate aceste perioade reprezintă istoria „lucrărilor Sale minunate”.

Când este vorba despre numărul 8 ca simbol al învierii, acele opt suflete din arcă constituie prima mențiune a numărului opt ca simbol și, potrivit regulii primei mențiuni, toate detaliile profetice se află în acea primă mențiune. Cele opt suflete trec de la vechiul pământ la un pământ nou, nu-i așa?

Acele opt suflete au trăit pe parcursul vremii ploii, însă toți cei care au refuzat solia de avertizare a ploii au murit, corect? Cele „8” suflete care merg pe pământul cel nou, și care sunt reprezentate prin istoria soliei de avertizare respinse, a ușii închise, a ploii și a pământului celui nou, au trecut printr-o schimbare dispensațională de la lumea veche la lumea nouă.

Schimbarea dispensațională care îi marchează pe cele opt suflete care sunt cei o sută patruzeci și patru de mii este trecerea de la Laodicea la Philadelphia, care este, de asemenea, trecerea de la biserica luptătoare alcătuită din grâu și neghină la biserica biruitoare alcătuită numai din darul de grâu al celor dintâi roade, care este înălțat ca un steag-simbol spre a fi văzut de întreaga lume, asemenea privirii unei corăbii singuratice pe ape furtunoase. Acei oameni sunt cei 8 care sunt din cei 7, iar istoria trecerii arcei și a trecerii Mării Roșii sunt amândouă ilustrații ale „lucrărilor Sale minunate”.

Acele suflete sunt cei care au fost înviați în împlinirea lui Apocalipsa 11:11. Ei sunt poporul legământului lui Dumnezeu, reprezentați de părintele lor Avraam, care a purtat semnul legământului prin circumcizia ce trebuia să aibă loc în a opta zi.

Toate aceste linii reprezintă aceeași perioadă de timp, iar acea perioadă de timp începe cu temeliile lui 11 septembrie și se încheie la legea duminicală. 11 septembrie este piatra de temelie, iar legea duminicală este piatra din capul unghiului. În istoria rezidirii Ierusalimului pe vremea lui Neemia și Ezra, temelia a fost încheiată în timpul istoriei primului decret, iar templul însuși a fost terminat cu mult înainte de al treilea decret. În istoria millerită, temeliile au fost puse în mai 1842, când a fost publicată diagrama din 1843. Templul millerit urma să fie zidit timp de patruzeci și șase de ani, din 1798 până în 1844. Înainte de 22 octombrie 1844, templul millerit era terminat, piatra din capul unghiului fiind Strigătul de la Miezul Noptii. Când Strigătul de la Miezul Noptii s-a încheiat la 22 octombrie 1844, alfa și al treilea decret din 457 î.Hr. își întâlniseră corespondentul în omega din 1844. 457 î.Hr. ca alfa a celor 2300 de ani și 1844 ca omega. Amândouă fiind aceleași la un anumit nivel, căci un decret sau un înger sunt amândouă mesaje, iar amândouă prefigurează legea duminicală, unde va exista un decret și unde mesajul celui de-al treilea înger se va amplifica până la un mare strigăt.

De la 457 î.Hr. până la 408 î.Hr., patruzeci și nouă de ani au fost identificați de Daniel drept perioada de timp în care iudeii aveau să încheie zidirea: „piața va fi zidită din nou și zidul, chiar în vremuri de strâmtorare.”

Սակայն իմացի՞ր և հասկացի՞ր, որ Երուսաղեմը վերականգնելու և շինելու հրամանի էլնելուց մինչև Մեսիա Իշխանը պիտի լինի յոթ շաբաթ և վաթսուներկու շաբաթ. փողոցը դարձյալ պիտի շինվի, և պարիսպը՝ նեղության ժամանակներու: Գանձել 9:25.

457 î.Hr. și 1844 sunt alfa și omega pentru profeția celor 2300 de ani. Amândouă prefigurează legea duminicală, căci, fiind alfa și omega, ele sunt aceleași, iar dezamăgirea din 1844 este pusă în paralel, prin inspirație, cu dezamăgirea de la cruce. Dacă 1844 prefigurează crucea, și chiar o prefigurează, atunci și corespondentul său alfa (457 î.Hr.) face același lucru. Perioada 1844–1863 ilustrează procesul de punere la probă al celui de-al treilea înger. Acest proces de punere la probă este reprezentat de cei 49 de ani dintre al treilea decret, decretul legii duminicale, și încheierea lucrării străzii și a zidului care are loc în vremuri de strâmtorare.

457 î.Hr. până la 408 î.Hr. reprezintă istoria alfa a celor 2300 de ani, care ilustrează istoria omega din 1844 până în 1863. Aceste două istorii ilustrează istoria celor o sută patruzeci și patru de mii după ce sunt sigilați la legea duminicală până la închiderea timpului de probă al omenirii. Lucrarea celor o sută patruzeci și patru de mii este de a-i chema pe bărbați și pe femei înapoi la „cărările cele vechi”, ceea ce este înfățișat de Isaia ca zidirea din nou a vechilor locuri pustii și ceea ce Ieremia identifică drept calea care conduce la solia ploii târzii. „Zidul” este Legea lui Dumnezeu, pe care cei o sută patruzeci și patru de mii o vor reprezenta înaintea întregii lumi ca un steag. Aceasta va avea loc în vremurile de strâmtorare ale celui de-al treilea vai al islamului, căci islamul este cel care mânia neamurile. Lucrarea și vremurile de strâmtorare continuă până când Mihail Se ridică.

Așadar, dacă puteți vedea că perioada 457 î.Hr. – 408 î.Hr. este o perioadă profetică ce a început la al treilea decret și a prefigurat o perioadă profetică ce a început în 1844, odată cu sosirea celui de-al treilea înger, și s-a încheiat în 1863, atunci puteți vedea că legătura lor cu profeția celor 2300 de ani, fie ca punct de început, fie ca punct de sfârșit, îi identifică drept alfa și omega una în raport cu

cealaltă. Vremurile de strâmtorare din timpul lui Neemia ilustrează vremea de strâmtorare care a precedat și a inclus Războiul Civil. Perioada de patruzeci și nouă de ani din istoria alfa reprezintă perioada de 19 ani din istoria omega. Acea perioadă de 19 ani a fost, de asemenea, reprezentată de cei 19 ani de la începutul profeției de 65 de ani a lui Isaia.

Căpetenia Siriei este Damascul, iar căpetenia Damascului este Rețin; și, în șaizeci și cinci de ani, Efraim va fi zdrobit, ca să nu mai fie un popor. Isaia 7:8.

Isaia a rostit această profeție în anul 742 î.Hr., iar 19 ani mai târziu, în 723 î.Hr., împărăția de nord a fost dusă în robie pentru 2520 de ani, care s-au încheiat în 1798. Cei 19 ani de la 742 î.Hr. până la 723 î.Hr. corespund celor 19 ani de la 1844 până la 1863, căci primii 19 ani sunt alfa acestei profeții, iar ultimii 19 sunt omega. În această istorie de 19 ani, împăratul rău Ahaz a fost confruntat de Isaia cu solia ploii târzii, reprezentată în versetul opt ca solia celor „șapte vremi”. Ahaz a respins solia, așa cum a făcut și adventismul millerit laodicean în 1863.

În acea perioadă, marele preot al lui Ahaz a vizitat Asiria, a adus înapoi planul templului lor păgân, iar Ahaz a poruncit să fie construit în curtea templului lui Dumnezeu. Această linie este paralelă cu istoria profetului neascultător, căruia i se poruncise să nu se întoarcă în Iuda pe același drum pe care venise, dar care a făcut-o și a fost înșelat de un profet fals și mincinos, reprezentând întoarcerea la metodologia protestantă apostată pentru a se ascunde de înțelegerea millerită a „celor șapte vremi”, într-o împlinire clasică a zicalei despre câinele care se întoarce la propria lui vărsătură.

Iyo yakanga ichiitika panguva iyo Hondo yeVagari vemo pakati peumambo hwokumusoro neumambo hwokumaodzanyemba yakanga yava kutanga, nokudaro ichifanekidzira Hondo yeVagari vemo muUnited States apo nguva yemakore 19 yakadzokororwa. 742 BC kusvika kuna 723 BC inomirira nguva yemakore 19 ya1844 kusvika kuna 1863, iyo inomirira nguva kubva pamutemo weSvondo kusvika pakuvharwa kwenguva yenyasha. Nhorooondo ye9/11 kusvika pamutemo weSvondo inhorooondo yomuedzo womufananidzo wechikara mukati meUnited States, unodzokororwa mumuedzo womufananidzo wechikara wenyika yose unotanga pamutemo weSvondo. Nechikonzero ichi, nguva dzemakore 19 dzinimirira mutemo weSvondo kusvika pakuvharwa kwenguva yenyasha, dzinimirirawo nhorooondo ye9/11 kusvika pamutemo weSvondo, iyo iri nhorooondo ya“mabasa Ake anoshamisa.”

Vom continua în articolul următor.

Și cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: „Fiul omului, ce este proverbul acesta pe care îl aveți în țara lui Israel, zicând: «Zilele se lungesc și orice vedenie dă greș»? De aceea spune-le: Așa zice Domnul Dumnezeu: «Voi face să înceteze proverbul acesta și nu-l vor mai întrebuința ca proverb în Israel»; ci spune-le: «Zilele sunt aproape și împlinirea fiecărei vedenii». Căci nu va mai fi nici o vedenie zadarnică, nici o ghicire lingușitoare în casa lui Israel. Căci Eu sunt Domnul: Eu voi vorbi, și cuvântul pe care îl voi rosti se va împlini; nu va mai fi amânat; căci în zilele voastre, casă răzvrătită, voi rosti cuvântul și-l voi împlini, zice Domnul Dumnezeu.”

Pakhona ilizwi leNkosi lafika kimi, lathi: Ndodana yomuntu, bheka, abendlu ka-Israyeli bathi: Umbono awubonayo ungowezinsuku eziningi ezizayo, futhi uyaprofetha ngezikhathi ezikude.

Ngakho-ke yisho kubo uthi: Isho kanje iNkosi uJehova: Akusekho nelilodwa lamazwi ami eliyakulibaziseka; kodwa izwi engilikhulumileyo liyakwenziwa, isho iNkosi uJehova. Hezekeli 12:21–28.